SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 7 April** **No. 14.**

PARAMARIBO, den 6 April 1861.

Donderdag avond jl. is in de Zaal boven de Waag eene Volksvergadering gehouden, ter behandeling van zaken en aangelegenheden, betreffende het *Volksonderwijs* alhier. Deze bijeenkomst, met de tegenwoordigheid van Z. Exc. den Gouverneur vereerd, werd door den Wel-Eerwaarden Heer Ds. C. van Schaick geleid, die de aanwezigen herinnerde aan het besluit der vorige vergadering, waarbij eene Commissie was benoemd, om bij de Ingezetenen de noodige gelden te trachten te verkrijgen tot bestrijding der uitgaven, gepaard met de instandhouding eener, op te rigten *Volksschool* ter opvoeding van behoeftige knapen, en wel nadat dit onderwerp in de dagbladen besproken zoude zijn. ZWEd. noodigde die Commissie uit, haar verslag uit te brengen, waaruit voldoende zijnde duidelijk bleek, dat dergelijke Inrigting alhier, niet uit particuliere fondsen kan worden daargesteld en in stand gehouden, weshalve het bekend gemaakte Ontwerp van Statuten, niet in overweging komen konde, en de Commissie die zich zoo met de zamenstelling daarvan als met het uitbrengen van bovenvermeld rapport belast had, verklaard werd ontbonden te zijn.

Uithoofde nogtans der groote behoefte van een ... kinderen aan Schoolonderwijs, werd alstoen het voorstel gedaan, om bij het Koloniaal Bestuur aanzoek te doen tot *vermeerdering* der Stads-armenscholen, met vaststelling van bepalingen, waardoor het Onderwijs voor al deze kinderen *eenvormig* en naar hunne *behoefte* zij; het nadeelige van *overbevolkte* Scholen voorgekomen; het bezoeken der Scholen, in verband met de woonplaats der kinderen gemakkelijk gemaakt; het *toezigt over het Onderwijs* meer verzekerd worde; de leerlingen, na het verlaten der School onder een patronaat gesteld; de Onderwijzers goed beloond en de assistenten naar eisch aangekweekt worden. Wijders werd nog in overweging gegeven om eene Commissie van *zes* leden *uit de vergadering* te kiezen ten einde voorgaand voorstel te onderzoeken en voorts een gemotiveerd adres aan het Bestuur in te dienen, behelzende tevens het verzoek, om, bij aldien de Koloniale Kas tot bedoeld einde niet bij magte zijn, of deswege bezwaar bestaan mogt, om op eigen gezag dit voorstel toe te stemmen, alsdan zich tot het Bestuur in Nederland om ondersteuning of goedkeuring te wenden.

Dit voorstel werd van vele zijden besproken en toegelicht en algemeen werd het beginsel van *verpligtend* Onderwijs voorgestaan.

Tot de benoeming der gezegde Commissie van *zes* leden overgegaan zijnde, werden de meeste stemmen uitgebragt op de HH. A. Brouwer, L. C. Batenburg, N. van Meerten, H. G. Roux, C. van Schaick en J. C. Muller Az., die zich allen deze keuze hebben laten welgevallen.

Naar wij vernemen is, met inbegrip der Collecte van het district *Coronie*, ten bedrage van *f* 503,12, per deze mail, ten behoeve der lijdenden bij den Watersnood in Nederland, weder overgemaakt eene som van *f* 1,140,08
vroeger verzonden » 4,473,36

f 5,613,44

De Collecten uit de divisien *boven Suriname en Thorarica*, *Boven Commewijne*, *Saramacea* en *Para* zijn alsnog niet ingekomen.

NIEUWSTIJDINGEN.

Uit Wiesbaden schrijft men, dat de inwendige inrigting der aldaar gelegen villa van den Koning der Nederlanden, thans voltooid is; zij munt uit in rijkdom en pracht, en strekt den fabrikant Bembe, te Mainz, die met de uitvoering daarvan was belast, allezins tot eer. Inzonderheid onderscheidt zich de bad- en kleedkamer, met karmozijnroode zijde, in marmeren en gouden lijsten, versierd; deze alleen heeft 48,000, en de geheele inrigting 112,000 gulden gekost. Eenige personen uit 's Konings gevolg hebben er reeds hun intrek genomen, terwijl Z. M. er in den loop der aanstaande lente wordt verwacht.

Men schrijft uit Amsterdam het navolgende:

De met den jongsten landmail uit Java aangebragte correspondentien vermelden eenige bijzonderheden over de daden van verregaande willekeur, die den resident van Tagal worden ten laste gelegd. Die ambtenaar (de heer Keuchenius, jonger broeder van den ... secretaris-generaal bij het ministerie van Kolonien, thans lid in den Raad van Indie), zou op het even dwaas als tyranniek denkbeeld zijn gekomen om in zijn gewest de rol, die Gessler in Guillaume Tell speelt, na te bootsen.

Voor des residents woning — wordt geschreven — was namelijk een vlaggestok geplant en ieder Chinees die bij het voorbijgaan verzuimde dien stok met ontblooten hoofde te begroeten, werd met 8 dagen gevangenis of 20 rottingslagen gestraft. Eerstgemelde straf werd onder anderen toegepast op een Chineschen scheepsgezagvoerder, die met de nieuwe uitvinding geheel onbekend was, en wiens vaartuig, hoewel reeds uitgeklaard zijnde, daardoor acht dagen langer aangehouden werd. De meeste in Tagal woonachtige Chinezen hadden reeds de gewoonte aangenomen blootshoofd te gaan, uit vrees van het eerbewijs aan den stok te zullen vergeten, of welligt andere nieuw opgerigte stokken, wier heiligheid even streng mogt worden gehandhaafd, niet te zullen opmerken.

Na een tijd lang zich bij Oosterlingen bepaald te hebben, heeft ook eindelijk het willekeurig bestuur van Tagal twee aldaar gevestigde Nederlanders getroffen. Deze Nederlanders, de heeren Modderman en van der Biesen, hadden van den regent van Brebis een land gehuurd, dat de maarschalk Daendels aan diens grootvader, tijdens zijne verplaatsing van Krawang naar Brebis, onvoorwaardelijk in eigendom had geschonken. Beide hadden voldaan aan de bepalingen omtrent het verblijf in de binnenlanden en leefden als rustige en stille ingezetenen, die zich uitsluitend bepaalden tot het exploiteren van de door hen gehuurde landerijen.

Geheel onverwachts ontvangen zij een ongemotiveerd bevel van den resident, onmiddellijk have en goed te verlaten en zich uit het gewest te verwijderen. Natuurlijk gaven zij geen gevolg aan dien ongerijmden last. Daarop zond de resident een twaalftal inlandsche gewapende mannen (pradjoerist) om hen naar de hoofdplaats Tagal op te brengen; daar echter de landhuurders weigerachtig bleven, keerden die manschappen onverrigter zake terug. De resident beval toen aan de inlandsche politieagenten, de heeren Modderman en van der Biesen des noods met geweld op te vatten en naar Tagal te brengen.

De agenten, volgden den gegeven last trouw op. Zij traden de woningen der beide Europeanen binnen, grepen hen aan en, na eene lange worsteling, sleepten zij hen gebonden den grooten weg op, alwaar zij te voet, als moordenaars en boosdoeners, 15 palen ver naar Tagal werden gedreven. Men voegt er zelfs bij, dat zij, op de hoofdplaats aangekomen, nog bovendien door rottingslagen werden ontvangen.

Wij weten natuurlijk niet of al deze bijzonderheden met juistheid zijn opgegeven; maar dat de heeren Modderman en van der Biesen gewelddadig uit hunne verblijfplaats zijn opgeligt, en uit Tagal verbannen, is aan geen twijfel onderhevig. Beide heeren hebben onmiddellijk ter zake een klagt bij den procureur generaal ingediend. Ook wist men niet te Batavia of de resident van Tagal geheel op eigen verantwoording, dan wel op last der regering gehandeld heeft. In het laatste geval zou moeten onderzocht worden, of het besluit tot uitzetting door den gouverneur generaal in overeenstemming met den Raad van Nederl. Indie is genomen en of de uitgezette personen gevaarlijk waren voor de openbare rust en orde, zijnde de eenige grond die een dusdanig besluit kan wettigen, terwijl, in het eerste geval de wet (art. 46 van het Indisch regerings reglement) door den resident onder de meest verzwarende omstandigheden zou zijn geschonden, dat toch aan den gouverneur uitsluitend het regt is voorbehouden, om in overeenstemming met den Raad van Indie, aan personen, niet in Nederlandsch Indie geboren, in het belang der openbare rust en orde, het verblijf in bepaalde gedeelten van Nederlandsch Indie te ontzeggen.

Met gespannen verwachting zien wij de inlichtingen te gemoet, die de minister van kolonien, blijkens de slotbepaling van evengemeld art. 46, verpligt is daaromtrent aan de Staten-Generaal mede te deelen.

Eene Parijsche correspondentie behelst het volgende:

De openbaarmaking der diplomatieke stukken door de regering aan de vertegenwoordiging overgelegd, stelt ons in staat naauwkeurig bekend te worden met de politiek van het bewind en gesteund door de getuigenissen van het verleden, beter de toekomst vooruit te zien. De Constitutionnel deelde van die stukken verscheidene mede, welke betrekking hebben op de tusschen Frankrijk en Rome gevoerde onderhandelingen. In een dier documenten vinden wij een gesprek van den hertog de Gramont met kardinaal Antonelli, en daaruit blijkt ten duidelijkste welk een diep gewortelde antipathie tusschen de politiek der twee regeringen bestaat.

„Gij zult zien dat wij geen oorlog krijgen," zeide mij dezen morgen in wanhoop een hongaarsch uitgewekene, die tevens vol vuur voor het herstel der poolsche nationaliteit is „Ik hoop dat de oorlog wegblijve," was mijn antwoord. En daarop begon hij al de kansen op te noemen, welke de omwenteling bezit om in Italie volkomen te zegevieren en de nationaliteit te herstellen van Polen, Hongarije en al de provincien die den oostenrijkschen keizerstaat vormen. „Barst binnen twee maanden de oorlog niet uit," zoo ging hij voort, „dan is het gedaan met Venetie, Polen, Hongarije enz.; nooit zal zich zulk een gunstige gelegenheid weer opdoen." Zonder hem bepaald tegen te spreken, hield ik hem toch voor dat het niet in Frankrijks belang was de uitbarsting van een oorlog te begunstigen, die geheel Europa in vuur en vlam zou zetten. De verlenging van het beleg van Gaeta, welks einde de liberale bladen zoo vurig wenschen, is, naar mijne meening, een weldaad voor de italiaansche zaak. De noodzakelijkheid om den in die laatste vesting gevlugten vijand uit te putten zonder dat hem eenige hoop op bijstand overblijft, heeft het italiaansche leger verhinderd een vruchteloozen aanval te doen tegen op geheel andere wijze geduchte vestingen en zich te gaan meten met een vijand die zeker is van de overwinning. Ja, alle kansen zijn thans voor den vrede. De overeenstemming die tusschen Frankrijk en Engeland heerscht het besluit betreffende Italie door het pruisische huis der afgevaardigden genomen, de door den keizer van Oostenrijk geoctrojeerde constitutie, de kalmere woorden door koning Willem gesproken, Denemarkens verzoenende geest, eindelijk de zege pas door het sardinische ministerie behaald, zijn zoo veel voorteekenen des vredes. Het gelukte mij echter niet den man te overtuigen en hij bleef beweren dat oorlog moet en zal komen.

Een der parijsche correspondenten van de *Indépendance belge* meldt, dat in een der afdeelingen van den fr. Senaat bij de voorloopige beraadslagingen over het vast te stellen ontwerp van adres op de troonrede, een der leden koning Victor Emanuel een „struikroover" en een „rooverhoofdman" heeft genoemd en toen men hem verzocht had zijne uitdrukkingen te temperen, zijn voornemen zou hebben kenbaar gemaakt, die woorden in de openbare zitting te herhalen. Van de vijf leden der commissie die met het ontwerpen van het adres belast zijn, behooren drie, de heeren Canrobert, Barthe en Bourqueney, tot de partij die tegen Italiës eenheid en tegen de vrijmaking der nog onder pauselijke heerschappij staande italiaansche gewesten is; de twee overigen, de heeren Casabianca en le Roy de Saint-Arnaud, zijn het met 's keizers bedoelingen ten deze eens.

De graaf van Chambord, die dezer dagen aan Frans II een brief schreef, waarin hij hem geluk wenscht met zijnen strijd „voor de regtvaardigste aller zaken," heeft thans ook aan al de behoudende kabinetten van Europa brieven gerigt, in naam der legitimiteit, thans in hare laatste wijkplaats vervolgd en bedreigd. De graaf vereenigt zijne zaak met die van Frans II en noemt Gaeta *het bolwerk van het regt en der eer.* Tevens bezweert hij de mogendheden zich te verbinden tegen de omwenteling die alles dreigt weg te voeren.

Uit Londen meldt men:

De voornaamste belangstelling wekt thans in de City het antwoord van lord John Russell, betreffende zijne bemoeijingen ten gunste van britsche onderdanen in Mexiko. De minister stelde het antwoord zoo gunstig mogelijk, zoo als uit onderstaande letterlijke vertaling blijkt, waaruit men zal kunnen oordeelen of er eenige beteekenis van belang aan te hechten is, daar het iedereen bewust is dat een constitutioneel bewind in Mexiko geen oogenblik aarzelen zou om de regten aan mexikaansche fondsenhouders toegezegd, en dus de aanspraak op ontvreemde gelden onmiddelijk te erkennen, zonder daartoe aangespoord te worden, onder belofte door het britsche gouvernement te zullen worden erkend. De al of niet erkenning van een mexikaansch bewind heeft trouwens weinig verschil gemaakt in de zaak der fondsenhouders; doch zie hier het ministeriële antwoord:

„Elke der partijen, die de mexikaansche republiek verdeeld hielden, schijnt van gevoelen te zijn geweest, dat het beste middel om geld voor den krijg te vinden, bestond in het plunderen van vreemdelingen, en dientengevolge werden verscheidene dergelijke feiten gepleegd. Er bestond een geval de rouf der conducta), waarin eene zeer aanzienlijke som geroofd werd, en toen onze consul de teruggave vorderde, ontving hij 400,000 dollars, doch er ontstond een geschil of deze dollars uitsluitend behoorden te dienen ter voldoening van britsche eischen, dan wel of ook andere vreemdelingen er

aanspraak op hadden, waarop de regter in de havenstad besliste dat de geheele som onder beslag zou blijven, tot dat na onderzoek deze kwestie beslist was.

„Toen wij berigt ontvingen van den schandelijken roof in de hoofdstad Mexico, door generaal Miramon en zijnen aanhang gepleegd, gaf het bewind der koningin onmiddelijk last dat de teruggave der som, benevens schadevergoeding en genoegdoening zou geëischt worden; doch de vergadering zal bemerken dat er een groot bezwaar bestond tegen het bezigen van geweld. Het prijsmaken van eigendom te Vera Cruz of van landingen zou juist schade veroorzaakt hebben aan die personen welke Miramon uit den weg trachtte te ruimen en niet aan hem; en het aanvangen van een oorlog met de mexikaansche republiek was natuurlijk een uiterste maatregel, die niet in ons voornemen lag. Spoedig nadat wij de tijding uit Mexiko hadden ontvangen, zonden wij bevel aan den heer Matthew, zich onmiddelijk tot president Juarez te wenden en hem mede te deelen dat wij bereid waren zijn bewind te erkennen indien zijne regering zich verantwoordelijk wilde stellen voor de verliezen, die britsche eigenaars door de verschillende partijen geleden hadden. Doch lang vóór dat deze depêche in Mexiko aankwam, was het bewind van Miramon in handen van Juarez gevallen, die zijnen titel bezat krachtens de constitutie waaronder Commonfort gekozen werd. Toen laatstgenoemde Mexiko verliet en zijne partij uit den Staat verdreven was, werd Juarez president, als de meest geschikte persoon voor dat ambt. Wij hebben ons thans tot president Juarez gewend om eene erkenning der verantwoordelijkheid van den Staat Mexiko voor de schade en aanrandingen door vreemdelingen geleden, en wij hebben reden te gelooven dat hij aan ons verzoek voldoen zal. Het is te hopen dat de burgeroorlog, die Mexiko reeds zoo lang verwoest heeft, moge ophouden. Het grootste gedeelte van het land is reeds in het bezit der constitutionnele partij, en wanneer de rust in Mexiko hersteld is, dan bestaat er alle grond om te gelooven dat die republiek door hare talrijke hulpbronnen weder zal bloeijen, en aan de eischen die zoo lang veronachtzaamd werden, eindelijk zal worden voldaan. Onze agent te Vera Cruz, die steeds zeer verdienstelijk en met bijzonder gelukkigen uitslag te werk is gegaan, heeft de betaling (de minister bedoelt de belofte der betaling) van 40 pct. inkomende regten, benevens 10 pct. ter vergoeding voor de fondsenhouders verkregen. Ik vertrouw dat wij voortaan gunstiger berigten uit Mexiko zullen ontvangen."

Na de lezing van het bovenstaande rijst de vraag, welke gedragslijn lord John gevolgd zou hebben, wanneer Juarez zijne voorwaarde van erkenning niet mogt hebben goedgekeurd aangezien de minister verklaart in geen geval tot vijandelijkheden te besluiten. Ook blijft de aanspraak van president Comonfort van dezelfde wettelijke kracht als die van Juarez, en dus is er eene nieuwe worsteling tusschen de twee constitutionele presidenten te vreezen. — Dat Mexiko tot rust moge komen is natuurlijk zeer wenschelijk, doch dat dit geschieden zal zonder buitenlandschen dwang of inlijving, zeer onwaarschijnlijk.

Berigten uit New York, luiden o. a.:

Het graan, dat de katoenteelende Staten in het verloopen jaar hebben geoogst, is naauwelijks tot einde Februarij toereikend; zelfs in goede jaren brengen zij niet genoeg graan voor eigen consumtie voort, en staan dus in slechte jaren. In rustige tijden kunnen zij op krediet koopen, dit heeft thans echter opgehouden. Het noorden en noordwesten verlangt klinkende munt. En geen wonder; de wetgevende magt van Zuid Carolina toch heeft dezer dagen besloten, dat op 1 December alle geregtelijke invordering van pretentiën door bewoners van noordelijke staten aan inwoners van Zuid-Carolina verboden zal zijn. Georgie heeft reeds in December ll. dergelijke verordening uitgevaardigd. Eene groote menigte kooplieden te New York hebben zich schriftelijk verbonden, om geene koopwaren aan de afnemers in de afgescheiden staten dan tegen gereede betaling te verkoopen. Voor eenige dagen telegrapheerde een huis te Charleston aan een New-Yorksch huis wegens eene aanzienlijke zending graan, doch ontving het lakonieke antwoord: „Vreet katoen!"

INGEZONDEN.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 7 April 1861.

No. 1. PARADE MARCHE, arrangée par STUTTERHEIM.
2. ANNA BOLENA, *Fantaisie*, pour Cornet à Pistons, arrangée par G. BARTH.
3. PAULINE, *Polka Mazurka*, arrangée par G. BARTHE.
4. BÖMISCHER GALOP, *Varie*, par KUFFNER.
5. LA PRIMA DONNA, *Valse*, par JULIEN.
6. POLKA de l'Opera *Martha*, arrangée par M. HOFFMANN.

UITBOEZEMINGEN over de Kolonie SURINAME. door FURET.

II.

Brief van PETRUS KWAL aan SIBBEDAEUS VAN ZUIJLEN (*)

Paramaribo 7 April 1861.

Beste SIB!

Ik was te *Dover*. — Drommels, *Dover* is een mooije stad! met een mooije *haven*, waar *veel* mooije schepen in liggen — *veel* mooije *schepen* in- en uitzeilen — waar veel *matrozen* langs de haven-kaai en straten loopen — waar des avonds veel dier *dito's*, gearmd met dames wandelen — waar veel *porter*, maar vooral veel *ale* gedronken wordt, waar veel *oesters*, *kreeften* en *garnalen* worden gegeten — waar men *veel* op heeft met een echte *Havanah sigaar* en waar buitengewoon veel hoogachting wordt getoond aan Hollandsche *genever*, die de *Doveranen* zoo dom zijn van *„gin"* te noemen. — Er is *veel* bezigheid, doch geen *„effecten-beurs"* maar buitengewoon *veel krijt*. Ziet daar VAN ZUIJLEN, de belangrijkste bijzonderheden van *Dover* door mij gezien.

Ik heb mijne *illusien* gevolgd en ben met den spoortrein naar *Londen* gegaan. — Mevrouw KWAL was goed genoeg, om *niet* mede te willen gaan. O. SIB! ik heb welstaanshalve, *twee* tranen gestort, doch het welgevallig offer dat zij bragt, zal ik *nooit* vergeten!

Hebt *gij* in *Holland* ooit begrepen wat eigenlijk een spoortrein is — of laat ik juister zeggen — wat een *stoom-spoortrein-gang* is? Ik niet — doch nu weet ik het. — We gaat het in *Holland iets* vlugger dan die trekschuit, van den, door de dichter soo bekenden schipper BOUWEN, die.

Van dat ding sprak, dat de vrouwen
In Holland dragen voor de buik, —

over welk laatste woord, hij door Dominé SWEVIUS die in den stuurstoel zat, ernstig gekapitteld werd, waar op BOUWEN beleefd zijn hoed afnemende, antwoordde:

„Domine met je verlof,
Ik had zoo hollebollig niet gesproken,
Als ik in 't minst maar had geroken,
Dat Uw' geleerd' Eerwaardigheid,
Zich aan zoo'n kleinigheid zou stooten.
Dat dorp vooruit, heet Voorschooten!"

Wel gaat het in *Holland* iets harder, *dan de diligence* van VAN GEND en LOOS en vooral veel sneller, *dan* de Koninklijke Nederlandsche posterijen, die er altijd zulke kalfs bontkleurige slaperige paarden op nahouden, doch in *Engeland* SIB! gebruikt men de stoom, waar zij eigenlijk voor uitgevonden is.

Ik schrijf U niets over de reis naar *Londen*, want het was *veel* te koud om naar buiten te kijken — wij gingen *veel* te snel om iets *juist* op te merken, en vóór ik regt op mijn gemak zat, waren wij er.

Nu ben ik te *Londen!!!* en daar heb ik drie uitroepingteekens voor noodig, want het duurde wel een half uur voor dat ik overtuigd was, dat PETRUS KWAL JR. in de grootheid, het gewoel, het gedruisch, het vuil en de kolendamp nog bestond. *Londen*, beste SIB! is niet beter te vergelijken dan bij eene reusachtige *bijenkorf*, die altijd in de rook staat, waar de bewoners voortdurend aan het zwermen zijn, en waar voor niets eerbied getoond wordt, dan voor de *Koningin*.

Ik heb gebeefd en gesidderd, toen ik uit de *omnibus* stapte en voor mijn logement stond; alles is er voor een *Hollander* te groot, te reusachtig en mijne *illusien* werden op een harde proef gesteld. Ik nam mijn intrek in het *„King's George Hôtel"* wat weder zooveel reusachtigheid ten toon spreidde, dat ik er bijna niet in durfde gaan; de top van het gebouw lag zoo geheimzinnig als een SPHINX in een mengsel van *mist* en *kolendamp* verscholen en het onderdeel spiegelde zich, in een paar duizende modderplassen, in de volkrijke straten altijd aanwezig, af.

De hospes, was naar verhouding van zijn hôtel even reusachtig, en geleek in grootte en frissche gezonde kleur, volmaakt op een bezield stuk *„roastbeef"* doch in zijne kleeding zag hij er minst genomen zoo deftig uit, als bij ons een lid van de Tweede Kamer.

De vent noemde mij voortdurend, met de treffendste beleefdheid, Mr. CAL, maar zette daarbij een gezigt, zoo ook de knechts en de menschen die mijn naam hoorden, als of ik in hun buik zat. (*) Tot lof der logementen in *Londen*, moet ik de bescheidenheid, de zindelijkheid en de hoogst welvoegelijke kleeding van meester en bedienden hoog roemen, en een logement van den derden rang staat verre boven een onzer eerste in *Nederland*.

In *Londen* is veel te zien, ja te veel; maar de menigte kunstgewrochten van welken aard ook, ademen buiten de reusachtigheid, weinig oorspronkelijks. Overal schittert er het *genie* van den vreemdeling in door, het is echter prijzenswaardig SIB! dat de Engelschen elk vreemd *genie*, dat in zijn eigen land, juist om dat hij een *genie* is, getrapt of tot minder dan bedelaar gedrukt wordt, op neemt, helpt en met de meeste beleefdheid goed beloont. De *Engelschman* eischt daarvoor kennis, arbeid en een welvoegelijk burgerlijk gedrag. Door deze goed gekozen handeling, is *Engeland* groot geworden, en stond dat RIJK in deze laatste helft der 19e eeuw, niet dalende uit het toppunt, waar het naar gestegen is. Engeland palmde geloof ik, het geheele *genie* der wereld — *dus dat onzer kamers natuurlijk ook* — in, en zonde de eenige IK-HEID van de wereld worden. Gij ziet dus VAN ZUIJLEN, dat de *Hollanders*, hoe vlug en verheven ook in alles, misschien nog wel iets, van de *Engelschen* zouden kunnen leeren.

Van vlug gesproken; de reiziger behoeft slechts een half uurtje, door de straten van *Londen* te wandelen — waarin het *nog* drukker is dan te *Rotterdam* — *Amsterdam* komt natuurlijk volstrekt niet meer in aanmerking — of hij wordt overtuigd, dat er meer gearbeid, meer gehandeld wordt op één dag, dan in *Holland* in een jaar, en dat met eene vlugge bedrijvigheid, die ons van verwondering de handen ineen doet slaan. Zonderling — of liever, zeer natuurlijk, dat gunstig verschijnsel ontdekt men ook *hier* bij onze koloniale nabuuren in *Demarara*. Na de *Emancipatie* is de arbeidsgeest aldaar sterk toegenomen, en is de handel, door de geregelde omzetting van geld dat nu in duizende bloedaderen zijne takken verspreidt en aan alles beweging en leven geeft, meer dan duizendmaal tegen vroeger toegenomen. — *Suriname* daarentegen, — gebukt onder den vloek der *Slavernij*; verward door het ellendigste *Crediet-stelsel*, dat door een stuk of wat representanten van in *Nederland* wonende fondshouders is daargesteld en ter vernieling van de Kolonie wordt volgehouden, — kwijnt afschuwelijk weg — krimpt, zonder dat het Bestuur ons helpen *wil*, of helpen *kan*, dag aan dag in, terwijl de arme Kolonisten, als lammeren gebonden, die niet eens *regt* hebben van te mogen klagen, al nader en nader ter slagtplaats worden gevoerd dan, dat doet er immers niet toe, en door er hier breeds over te schrijven, zou ik mij zelven *alweêr* vooruit loopen.

In Londen vond ik alles *groot*, doch weinig *grootsch*; de vrouwen uitgezonderd. In *Londen* ziet men veel schoone vrouwen; over het algemeen, heerscht er een zoete liefTalligheid bij haar, en bij de gewone burgerklasse, reeds eene aangename ingetogenheid en gemakkelijkheid, die het bewijs leveren, eener goede huisselijke opvoeding. Spreekt gij echter met haar, wees dan voorzigtig om alleen gekuischte woorden te gebruiken en sommige woorden en zaken, met wortel en tak, uit Uw geheugen te roeijen, en begeef U nooit buiten de grenzen van *Engeland*, want anders zoudt gij ontdekken, dat de *vreemde* volkeren bij haar, werkelijk vreemde volkeren zijn.

De meeste meisjes zijn slank van vorm, hebben goed gevormde Noordsche gelaatstrekken, waar steeds iets van het *Asen* geslacht in doorspiegelt; haar neus is naar *Saksisch* model gevormd, hare tanden zijn fraai, doch haar mond en de lijnen daarom heen in verbinding van die der neus-vleugels, hebben niets van dat schalksche eener *Française*; hare oogen hebben iets zachts, zonder die wegslepende *Germaansche* kwijning uit te drukken; de haren zijn meestal blond, jammer echter dat *haar teint* door de altijd heerschende kolendamp, niet die bekoorlijke frisschheid behoudt, welke hunne altijd gehandschoende handen, bezitten en hunne gekouste voetjes zeker? zullen hebben.

Als eene hooge bijzonderheid in *Londen*, wordt aangemerkt, waarover dan ook elk *Londenaar* verbaasd staat — wanneer de zon nu en dan zoo goed gehumeurd is, om eene onbemodderde lichtstraal, tot op den bodem van de stad te zenden. Ik vernam, dat zulks volgens goed gehouden statistieken, *plus minus* driemalen in de tien jaren gebeurt.

Den eersten middag bij mijn *diner*, schrikte

(*) *In dezen brief komen uitboezemingen voor die de schrijver in zijn* primo *brief uit* Londen *niet kon doen, doch die hij in dezen als duplicaat uit* Suriname *er in voegde.*

(*) CAL: *Geel Arsenikum* — *Gelbe Arsenik* — *Arsenic Jaune.*

DE LETTERZETTER.

Ik van het groote reusachtige stuk „roastbeef" dat op tafel kwam.

De Engelschen eten veel rundvleesch, vooral veel schapenvleesch, maar Sib! waar zagen zij *mij* voor aan? Ik een *Hollander*, die zoo pas uit het land „*ontwoekerd aan de baren*" kwam, alwaar een vlijtige handwerksman *nooit*, een ambtenaar van den vierden rang, hoogst *zelden* en een burger, *eventjes* vleesch proeft. Hoe jammer Sib! gelooft ge, dat onze voorvaderen, die fiksch vleesch aten en als zij koud waren, turf en hout brandden, dat land wel aan de baren ontwoekerd zouden hebben wanneer zij hadden kunnen voorzien, hoe dat ontwoekerde land, eenmaal in dien toestand zoude geraken, dat het volk er geen vleesch meer kon eten, en dat bijna zes tiende gedeelte der bevolking, om de duurte en de hooge belasting, zich maar zoude moeten vergenoegen, met de warmte eener zon, die zich bijna altijd schaamt voor zooveel water, zooveel honger en zooveel kou? Neen van Zuijlen, zij hadden het „*ding*" zeker niet ontwoekerd en maar stilletjes laten liggen. O Sib! ik ken een geëmploijeerde aan een der landskantoren te *Amsterdam*, de vent is een groote minnaar van biefstuk, maar zijn *klein* tractement en het ijsselijk *kostbare* in *'s werelds grootste handelstad*" (zoo als onze voorvaderen bluften) vergunnen hem niet biefstuk te eten, maar *'s menschen lust, is 's menschen leven*" dus eet hij toch driemaal in de week biefstuk, door met wijd geopende *neusgaten* voorbij het huis van Weber, op den *Voorburgwal* te loopen.

De Engelsche tafel is buiten het vleesch, aller ellendigst, de bereiding van groenten, heeft zoo iets Nebucadnesar*achtigs*, dat zij volmaakt op eene „*ontwoekering aan de baren*" gelijkt.

Londens grootheid komt zeker schoon uit, in het goed gevoede voorkomen, der *mindere* en *hoogere* burgerklassen, doch helaas! in zijn groot getal armen; alle ellende, die aldaar reusachtig te vinden is, wordt nog overtroffen door: Gij denkt, door de *slaven* die *Engeland* bezit in de *Ieren*, of in de arbeiders zijner steenkolen mijnen. — Neen Sib! door het afgrijsselijk groot getal, dier ongelukkige *verlorenen* die 's avonds onder een oplettend *politie* opzigt, langs de straten gaan; verlorenen! die ons medelijden, — der vrouwen afschuw wekken.

Zoo als ik U zeide: „alles is er reusachtig! *plus minus* slapen er 20,000 schepselen, die God gezegd heeft, naar Zijn beeld te zullen scheppen, in de ergste ellende zonder dak; neem nu de verergerde ellende van het klimaat in aanmerking Sib! met na te gaan, dat in *Eden* de Thermometer nooit beneden 60 gr Fahrenheit daalde, enz.

De *politie* is in *Londen* juist *zoo* volmaakt goed, als zij in *Suriname* onjuist, slecht is. — Hoe komt dat, denkt gij? (*Wat het eerste betreft.*) In *Londen* werkt *zij*, zoowel als het geheele publiek mede, om de achting te behouden, die zij, — wil zij nuttig zijn, moet hebben.

Prins Albert staat tegenover hare *noodzakelijke* uitoefening, *niet* boven den *Lucifersverkooper*, doch ter eere van het Londensche publiek moet gezegd worden, dat het de *politie* acht, als eene ambtsbetrekking van de kroon en dat de beambten zich *zoodanig* gedragen, dat het edelste kleinood in *die kroon* gehecht, er zich niet over behoeft te schamen

Spot men ook al eens, met Engelands vrijheid, en zijn er ook ingrijpingen op het staatkundig gebied van *Engeland*, onvermijdelijk voor elken staat, die een standplaats in de rij der Koninkrijken bezit, naar den volksgeest in *Londen*, is er geen vrijer volk op de wereld dan het Engelsche, en daar naar afgaande Sib, geloof ik, dat ons dierbaar vóórgeslacht, van die 80-jarige worsteling, al raar zoude opzien, kwamen zij bij wijze eener inspectie-reis, eens uit de andere wereld kijken, hoe wij van die nalatenschap gebruik maken, die hen zooveel bloed, zorg en lijden gekost heeft, maar dat doet er niet toe

Londen dan, is vrij in zijne *opinie*, opentlijk komt het daarvoor uit, op de straat, in huis, in den schouwburg; die *opinie* spaart Lord Palmerston, noch *Prins* Albert, en zoo wel het *Parlement* als het *Huis der Gemeenten*, zijn verpligt er zich aan te toetsen; doch de *politie* wekt de hoogste verwondering bij elken vreemdeling op. Met de vriendelijkste bescheidenheid, zonder geschreeuw, schelden noch vloeken, ja, zonder de minste krenking van de vrijheid eens burgers, weet *zij* de juiste grens af te bakenen, tusschen de publieke *opinie* en de noodzakelijke *orde*. De zwermen die in dat *Londensche* bijennest, dooreenslingeren, werken en woelen, weet *zij* behulpzaam voorkomend en beleefd verzoekende, altijd uit een te warren; dat *Konings*-stafje, waar vreemdelingen steeds over spreken Sib en dat ieder politieman in den zak draagt, wordt hoogst zelden gebruikt, want de *Londenaar* kent zijn burgerpligt, en ieder hunner ziet in dien politieman — niet een „schout" „diender" of „rakker" maar de ambtenaar, die door de kroon aangesteld, even zoo goed beschermd wordt door de kroon als de *Lord Mayor*.

Hetzelfde verschijnsel ontdekt men bij de ambtenaren. De *Minister* en de *bureau* klerk zijn pligtmatig beleefd en bescheiden tegenover ieder van het volk, waarmede zij in de uitoefening hunner betrekkingen in aanraking komen, en vindt men dit ook al in *Suriname* bij een *Landvoogd*, even duidelijk in acht genomen, bij vele korpsen en helaas! bij vele voor hunne betrekking ongeschikte ambtenaren aldaar, laat het veel te wenschen over. Dan dit doet er niet toe, later geef ik ze U *een* voor *een* op.

Voor ik dezen reeds tamelijk uitgebreiden brief eindig, deel ik U met een hart vol vreugde mede, dat ik in Londen vier groote mannen gezien heb. Vier groote mannen van Zuijlen! en dat heeft mij — daar ik thuis er zoo hoogst zelden *één* zag, — Thorbecke uitgezonderd — weer voor tien jaren moed gegeven om te blijven leven. O Sib, ik heb zonder dat zij het zagen, in het gniep, mijn hoed voor hun afgenomen en met den meesten eerbied, heel zachtjes in mij zelven gefluisterd: „het ga U wel, Edele, brave, waarheidlievende mannen!" — Vier volksmannen Sib! Vier naar den geest des tijds gemoderniseerde *tribunen*, mannen, die het volk kennen en die met hun geest, voor het volk optreden en daardoor het evenwigt van achting weten te bewaren of te herstellen, waar het noodig of geschokt is. — Vier Edelen, die niet schroomen, om met het *scalpeer*-mes der waarheid, de gebreken en wonden aan te wijzen, die wel eens door onregtvaardig toegebragte geeselslagen veroorzaakt zijn. O Sib! wat hebben wij de 80 jaren vermorst, die onze voorvaderen in de weegschaal der wereld-geschiedenis voor ons ten offer bragten! Maar dat doet er niet toe.

De eerste dier mannen was *Prins* Albert, niet voor volks *opinie* gevrijwaard, omdat hij de gemaal van Koningin Victoria is, maar geacht en als burger die zijn burgerregt *verdiend* heeft, geëerd. *Prins* Albert heeft veel verbeteringen daargesteld, nuttig voor het volk, noodzakelijk voor de opvoeding in onze eeuw. Hij heeft een zwaren strijd gestreden tegen de oude sleur, tegen den ingezogen ouden tijdgeest, en het onjuiste in 's volks *opinie*, doch bedaard en ernstig voortgaande, niet afwijkende van het pad, dat na gereed gemaakt te zijn, was ingeslagen, zich niet storende aan spot en satire, heeft hij overwonnen! *Londen* en geheel Engeland erkent nu het niet door hem gesticht en acht *hem* hoog als eerste burger van *Londen*.

De tweede die ik zag was Bulwer, de statige deftige Bulwer! de schrijver *aristocraat*, de hoogedele volksman, de schepper van „*mijn Roman*" en „*Rienzi*"; het was mij als of ik den ouden Plinius door de straten van *Pompeï* zag wandelen, zooveel eerbied spreidde *hij* ten toon en zooveel eerbied werd hem betoond. Bulwer is echter de Engelsche schrijver die met ernstige beleefde kracht den toestand van den adel en het fortuin ontleedt, tegenover volkstoestand, en hoe schoon d'Israeli hem daarin nagevolgd heeft, nooit heeft hij *hem* in dat volkomen tevens eenvoudig schoone ter zijde gestreefd. — Bulwer heeft veel gebreken aangewezen, die voor *Engeland* gevaarlijke kwalen ten gevolge kunnen hebben, gebreken, die voor de eeuw der beschaving, voor het christendom, en de staatkunde welke *Engeland* huldigt, maar die langzamerhand onhoudbaar wordt, gevaarlijk kunnen worden.

Vervolgens zag ik Ch. Dickens, *dandij* als hij is, met zijn fraai haar en aangenaam voorkomen; de geheimzinnige *humorist*, de *ingrijper* in Engelands volkszeden, hoedanigheden en ellende, de *Laurence Sterne* der 19e eeuw die in zijne Romans, maandschriften en comedie-stukken, geheel Engelands geest doet trillen van de schilderingen der door een geweefde maatschappelijke toestanden. Ofschoon op een geheel ander grondgebied zijne adelaars blikken werpende dan Bulwer, is hij de *volkomen* volksman; en heeft in zijn Nick Nickleby meer geeselslagen gegeven dan een *beul* ooit toebragt. Hij is de *tribuun* die voor de verdrukte midden klasse optreedt.

Eindelijk Sib, zag ik Thackeraij, met zijn blozend, goed en eenigzins gezet voorkomen met zijn bril op, en zijn schalksch oog; hij gelijkt veel op een gegoed burger, die vroeger een vrolijk student was Hij wekt terstond onze *sijmpathie*, vooral als men weet, dat hij de geeselaar Punch is. Hij vertegenwoordigt 's volks *opinie*, hij weet naïf, rijk aan *humor* elk zijner geeselkoordjes met gescherpte sporen te doorspinnen; om alles wat op staatkundig en ordelijk maatschappelijk terrein faalt, door de ergste straf: „belagchelijkheid" te straffen.

Wensch mij dus geluk Sib! dat ik dat alles in *Londen* zag: *ééne opinie* deel ik U nog mede, Engelands volk gelooft zich groot, en op onderscheidene punten is *Engeland* ook groot en vraagt gij een welopgevoed Engelschman of een gewoon burger, „waardoor werd *Engeland* zoo groot? beide zullen U antwoorden: „Omdat het Engelsche volk eene vrije *opinie* bezit die *het* zelve voor zich en die de *vrije* drukpers, opentlijk mag verkondigen!"

Bij den volgenden brief Sib, zullen U de verdere hijzonderheden in Londen ondervonden, medegedeeld worden.

T. T.

P. Kwal.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 6*den*, de Fransche Oorlogsschoener *Pourvoijeuse*, van Caijenne.

Den 6den, de Nd. Am. Bark *Alice Tarlton*, kap Rowe — van Caijenne.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Maart jl., de Nd. Am. Brik *Cronstadt*, kapt. E. Higgins, naar Gloucester lading: 135 vaten Suiker 192,840 pond, 278 vaten Melassie 39,231 gallons, 1.8 balen Cacao 17,940 pond.

Idem, de Fransche *Favorite*, kapt. A Dupleint, naar Caijenne. lading: 120 Stoelen. 30 vaten Bakkeljaauw, 6 dito Menhaden, 34 dito Haring en Makreel, 10 manden Aardappelen, 10 oxh. en 10 kistjes Bier, 60 groene kelders Jenever, 11 kistjes Absinth, 5 dito Cognac, 2 dito Muscaat wijn en 1 oxh. Roode Wijn.

Den 3n. dezer, de Eng. brik *Alkmaar*, kapt. Pitt, naar de Clijde, lading: 305 vaten Suiker 464,292 pond, 90 vaten Rum 10.774 gall, 32 balen schoone Katoen 10,560 pond, 2 balen vuile dito 660 pond.

VERTROKKEN.

Den 4n. dezer, de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk*, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr. Sluit en vertrekt 8 dezer.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. H. D. van Wijk, adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 10 dezer.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard. Sluit 19 dezer.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Roelfs.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Stad Leeuwaarden*, kapt, *D*ijk. adres bij H. *D*egenhard.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 2den dezer, van plantaadje *Elles* 11 vaten a 8.65 cent.

Koffij. Den 5den, 9 balen a 41½ cent.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 28n. Maart tot en met 6n. April 1861, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 28sten Maart, Jan Heikema, 15 jaren, ligtmatroos aan boord van het Nederlandsch schip *Emelie*, kapt. H. P. Heikema, in de rivier Suriname verdronken, opgevischt den 30sten Maart.

Den 30sten, Louis Lourens Monroij, 46 jaren.

Den 31sten, Hendrik Louis Bunker, 46 jaren.

Idem, Antonio dos Santos Matheiros, 64 jaren.

Idem, Friedrich Wilhelm Faerber, Echtgenoot van Catharina Susanna Medici, 71 jaren en 5 maanden.

Den 31sten, Charles Eduard Bartrum van Thol, 81 j.

Den 1sten dezer, K. T. van der Lei, 49 jaren.

Idem, Olijmphia van Johanzoon, 50 jaren.

Idem, Julius Mathias Orsinga, 2 jaren en 5 m.

Idem, Willem Roedolf Bruger, 28 jaren.

Idem, Abraham Gabuij Fonseca Jr., 71 jaren en 6 m.

Den 2den, Magdalena Sophietje Anke, 49 jaren.

Den 3den, Mietje Antje *H*eilbron, 54 jaren.

Idem, Jacob Klaas Etzel, 17 jaren.

Den 4den, Johanna Christina van Amson, 23 j.

Idem, Adolphina Margaretha Muiden, 80 jaren.

Den 6den, Cornelis Hendrik Zout, 30 jaren.

Als levenloos Geboren

*D*en 5den April, het kind van het Vrouwelijk geslacht van Aann Wilhelmina Blesdijk, Echtgenoot van Pieter Redeker.

Binnenlandsche Berigten.

Publicatie

van den 4 April 1861;

waarbij gewijzigd wordt art. 31 der Publicatie dd. 7 | 15 September 1830, G. B. No. 13, voor zooveer dit betreft den executieven verkoop van Slaven.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE,

SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene voorziening wordt vereischt tegen de praktijken van hen, die den geregtelijken verkoop van hunne in executie genomen Slaven tegenhouden, door hen voortdurend te onttrekken aan het vooraf gevorderde geneeskundig onderzoek;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig artikel.

Ingeval bij het in executie nemen van slaven deze aan de daarmede belaste ambtenaren niet worden uitgeleverd, zal de executieve verkoop dier slaven mogen plaats vinden, zonder het bij art. 31 der Publicatie dd. 7 | 15 September 1830 G. B. No. 13 voorgeschreven, vooraf te gaan geneeskundig onderzoek.

En zal deze op de gebruikelijke wijze, worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 4 *April* 1861.

Paramaribo, den 12 *Maart* 1861.

van LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. van EMDEN.

Gepubliceerd den 5 April 1861.

Aanzoek van Vrijgeving.

Den 29 Maart 1861.

Van den slavenjongen Frederik Willem geboren in 1847, zoon van Cicilia, toebehoorende aan P. de Montel.

Van de slavin Amelia, geboren in 1796, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan S. Soesman.

Van de slavin Christina, geboren in 1844, dochter van Flora, bekend staande ten name van plantaadje Sarah, (distrikt Coronie).

Van het slavenkind George, geboren in 1855, zoon van Francina, toebehoorende aan den boedel L. J. Kennedij.

Van den slaaf Charles, geboren in 1833, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan C. Oliviera.

POST KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven.

J. J. van Asperen, D. P. Adolphe, A. J. Bucutta, E. R. Cruden, D. Coronel, J. Crukshanks, J. F. Eggerding, F. Elberts, G. Felting, A. Franklin, J. Franklin, Jozé de Freitas, J. Groll, H. Kinzer, Keizer, M. Kant, H. Keehn, J. W. Mc Koli, J. Kleijn, N. Muller, W. C. Meijer, A. Penneux, J. Buldelsen, J. Reijeg, F. W. Rose, E. F. Remkes, J. van Sachten, G. Speet, A. J. Thiel, Tavares, F. Zerk, L. Vigienie, C. de Visser, C. A. Veges, M. de Vries, G. Viselé, D. Westerhout, S. M. Wakker, J. van der Waart.

Politie.

Bij deze wordt ter voorkoming van ongelukken, aan het algemeen kennis gegeven, dat gedurende eenigen tijd, des morgens van 6 tot 9 ure, door Z. M. Marine alhier naar de schijf zal worden geschoten, op het Erf over den Houtzaagmolen van den Heer Coster, op *Combé*.

De Commissie tot regeling der Quota van *Suikerplantaadjen* en *Houtgronden*, brengt ter algemeene kennis, dat tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 5 der Publicatie van 4 September 1854 G. B. No. 9, zal worden zitting gehouden ten burele van den Administrateur van Financien, Voorzitter der Commissie, op den 10n. 11n. en 12 dezer, van des voormiddags *negen* tot *twaalf* ure.

De *Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* zal op Maandag den 8sten dezer maand, des morgens ten *half negen* ure, in het locaal der *Onbeheerde boedelkamer*, zich onledig houden met het *gratis Vaccineren* van Kinderen en van allen die zich daartoe zullen aanmelden.

Zij dringt er aan, om deze gelegenheid niet te laten voorbijgaan, dewijl de stof waarmede gevaccineerd zal worden, de gunstigste resultaten belooft.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal binnen acht maanden, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

De buiten cultuur zijnde plantaadje *Nieuw Mocka*, gelegen aan de rivier *Cottica*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de verlatene plantaadje *Nw. Accoiwribo* en de plantaadje *Kleinhoop*, met de daaraan behoorende slaven en verdere aankleven, aankomende den boedel Johannes Martinus Bles.

Paramaribo, den 3 April 1861.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, de boedel van Catharina Elisabeth Muller, den 22 Maart 1861.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aante zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, den 30 *Maart* 1861.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op WOENSDAG den 10den dezer, des avonds ten *half Zeven* ure.

Allen, die nog iets te vorderen hebben van wijlen den Heer W. F. BOJEN, worden verzocht Maandag 8 April e. k. des voormiddags tusschen 9 en 1 ure, op *gezegelde* quitantien over het hun competerende te beschikken bij

PH. H. VERBEEK,
Auditeur Militair.
( )

Bij de terugkomst van de Schoener TAY, van *Coronie*, zullen door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht, ongeveer

24 *Hoornbeesten*, zoo groot als klein,

aankomende den boedel wijlen Mejufvrouw J. M. C. VAN ONNA.

Paramaribo, den 6 April 1861.
H. G. ROUX, qq.
( )

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF aan de *Keizerstraat*, La. D No. 16, zal plaats vinden op DINGSDAG den 9den April e. k. ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS — de bewijzen van eigendom en condition liggen ter inzage bij den Vendumeester.
( )

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS & ERF gelegen aan de Saramaccastraat N. W. La. E No. 52, O. W. La. D No. 551, zal op Dingsdag e. k., des morgens om 9 ure, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS plaats vinden.
( )

C. M. MOES, zal op Dingsdag 16 April e. k. en volgenden dag, des namiddags te vier uren ten zijnen huize door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, doen verkoopen:

Wel onderhoudene Meubelen, Zilver en Glaswerk, etc.

De GOEDEREN zijn een dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.
[ ]

DEBITEUREN van den Boedel wijlen N. M. BENDER, worden dringend verzocht hun verschuldigde aan te zuiveren, ten einde de ondergeteekenden in staat te stellen de CREDITEUREN van gemelden Boedel het hun competerende te kunnen uitbetalen.

Paramaribo den 6 April 1861.
J. P. HAASE JR. qq.
J. W. ENGELBRECHT qq.
( )

Op DONDERDAG en VRIJDAG den 25 en 26 April zal de Vendumeester A. SALOMONS ten huize van den WelEd. Heer A. A. T. DE MAN verkoopen:

Welonderhoudene Meubelen, Zilver-, Clas- en PORSELEIN WERK,

en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdagen te bezigtigen.
[ ]

De HOOFDCOMMISSIE van de Militaire CANTINES, zal aan den minst inschrijvende aanbesteden:

Het bouwen van een LOCAAL binnen het Fort *Zeelandia*.

De voorwaarden en teekening liggen ter visie ten huize van den Kolonel Kommandant der Troepen,
DE NORMANDIE 's JACOB.

Paramaribo, den 4 *April* 1861.
[ ]

Tooneel-Genootschap:
THALIA.

DONDERDAG, den 11 April 1861.

Johanna VAN Montfaucon.

Romantisch Tafereel in *vijf* Bedrijven.

Zullende de *helft* der zuivere opbrengst strekken ten voordeele der noodlijdenden, bij den jongsten Watersnood in *Nederland*.

De Secretaris,
W. P. KAERSENHOUT.

Om de uitgebreidheid van het stuk, aanvang precies ten *Zeven* Ure.

NB. Men wordt minzaam verzocht de Entreé-billetten aan den hoofd-ingang te vertoonen.

Te Huur:

Het *Huis* en *Erf*, La. B. No. 89 aan de *Heerenstraat* bewoond door Mr. E. A. VAN EMDEN, om met 1 Mei aanstaande in te gaan; te bevragen bij M. S. POLAK aan den *Waterkant.*

Paramaribo, den 7 *April* 1861.
[ ]

De ondergeteekende als gemagtigde van den Heer J. H. C. WOLFF, verzoekt minzaam zijne geëerde begunstigers die hem schuldig zijn, zoo wel van den WINKEL als van de BIJ-AFFAIRE, hun verschuldigde ten spoedigste aan te zuiveren; zoo niet zal hij genoodzaakt zijn, hoe ongaarne dan ook de in gebreken blijvenden zonder onderscheid van persoon in regten te vervolgen. Daar de ondergeteekende in de laatste dagen zich genoodzaakt heeft bevonden, om zijn invorderaar J. J. BECKER te moeten assisteren, dewijl hij anders geen geld binnen krijgt, zoo heb ik ondervonden dat er sommige van mijne begunstigers mij herhaalde malen hebben laten loopen voor rijrekeningen van *f* 1,00 en ook van 50 cts. ik verzoek dus allen die mij die kleine rijrekeningen verschuldigd zijn, bij de eerste aanmaning te willen betalen, om zich te vrijwaren van graffe behandelingen, aangezien die *f* 1,00 en ook die 50 cts. rijderij nooit anders geschieden dan bij slecht weder, en ik ook geen looper kan spelen voor zulke kleinigheden.

Paramaribo, den 6 April 1861.
L. H. J. MAES, qq.
( )

WALNOTEN
à 25 cts. per pond, bij
A. LEVI & CO.
[ ]

Te bekomen bij
L. M. KOHN & Co:
Fijne BOTER, à *Contant.*
[ ]

***Versche Vermicelli* in kisten en bij het pond, Verkrijgbaar bij**
A. C. BOSMANS.
[ ]

Pik, Teer & Harpuis, Genever in fusten, Patent Olij, Groene Erwten, Capucijnders en bruine Boonen in vaten.

Verkrijgbaar bij
W. J. Rielstap.
[ ]

Verkrijgbaar bij
J. V. BOUGUENON,

Geurige Zwarte *Thee*,
Extra Clear & Mess Spek, Family Vleesch, Reuzel in ½ & ¼ vaten.
Nieuwe *Bakkeljaauw*, *Makreel*, *Haring*, Pogies, Compositie en smeerkaarsen, *ZEEP*, Groote koppen Pijpen,
VERFWAREN, *SPIJKERS*, Veldgereedschappen, Versche 14 vts. Hoepels etc., etc.
[ ]



De Pillen van Hollowaij

zijn behoedmiddelen tegen de verwoestende aanvallen van koorts, zoowel hete als koude, en andere besmettelijke ziekten, die in waterachtige landen somtijds heerschen. Zij zullen volmaakt de sijmptomen en van ontwortelen door de verborgen oorzaak te verwijderen, dewijl het wel bekend is aan de inwoners van Londen en de omstreken, dat de pillen onmiddelijk ieder sijmptoom van gal verwijderen en veerkracht en sterkte aan de maagorganen geven.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. **Woensdag 10 April** **No. 14.**

PARAMARIBO, den 9 April 1861.

De geboortedag van H. K. H. Prinses Wilhelmina Maria Sophia Louisa, zuster des Konings en gemalin van Z. D. H. den Grootbertog van Saksen-Weimar Eisenach, is op gisteren, als gebruikelijk, door het uitsteken van vlaggen, herdacht geworden.

NIEUWSTIJDINGEN.

Eindelijk — *zoo* leest men in de *Arnh. Courant* — zullen de Kamer en het Ministerie elkander weder ontmoeten en de begonnen kennismaking voortzetten. Deze ontmoeting moet onder de bestaande omstandigheden eene meer dan gewone belangstelling wekken. Het ministerie is een ander ministerie geworden. Het heeft nieuwe medewerkers aangenomen. Gelijk het eerst eendragtig met den heer Rochussen en den heer van Zuijlen medewerkt, zoo werkt het thans eendragtig mede met den heer Cornets de Groot en den heer van der Goes van Dirksland. Welke beginselen, of welke niet-beginselen, deze heeren in de associatie inbrengen, zal nu spoedig moeten blijken. Of de heer van Hall bekeerd is tot eene liberale koloniale politiek, dan wel of de heer Cornets de Groot slechts een geamendeerde heer Rochussen is, die zijne verantwoordelijkheid dekken wil door eenen ongrondwettigen Raad van Kolonien, dit zijn vragen waarvan wij nu spoedig het antwoord zullen vernemen.

Terwijl wij van *het Ministerie* spreken, rijst de twijfel in ons op, of wij niet eene te trotsche benaming bezigen. Is er bij deze vergadering van personen in één kabinet en om één tafel — de fameuse «groene" tafel in het symbolisch Kabinet — is er in dit stel van door den Premier genoodigde en met hem gezamenlijk aanzittende gasten, die zich «het Ministerie" betitelen, iets te vinden van deze zedelijke eenheid, die het gouvernement uitmaakt?

Wij hebben onlangs de leer hooren verkondigen, dat met alle partijen mededoen en zich tot alles laten gebruiken, heden voor de autocratie, wanneer zij de meerderheid heeft, en morgen, wanneer zij de votums tegen zich heeft, voor de liberaliteit beschikbaar te wezen, «staatsmanswijsheid" is. Wij gelooven niet, dat «het Ministerie" zijne gelijkenis in deze door het *enfant terrible* gekrabbelde karikatuur erkennen zal. Wij gelooven zelfs niet, dat het dezen onhaudigen lof zou willen verdienen en deze «staatsmanswijsheid" belijden. Maar het geeft door zijne gedragingen tot dergelijke compromitterende verdedigingen aanleiding. Eene Regering die, terwijl zij met een bloedend hart van heengaande vrienden afscheid neemt, terstond daarop bereid is zich te troosten met nieuwe vrienden die zij aan haren eendragtigen boezem drukt, moge den naam eener zeer liefderijke Regering verdienen, doch zij zal tevens den naam verdienen eener zeer onstandvastige en zwakke Regering.

Van den Premier, den beminnelijken losbol, die met alle soorten van staatkunde coquetteert, die met de deftige behoudende, gelijk met de majestueuse en de bevallige liberale schertst, en als een dartele vlinder van de eene meerderheid naar de andere fladdert, spreken wij thans niet. De heer van Hall heeft nu eens een verkregen regt op de rol van Don Juan der politiek. Maar het verwondert ons, onder mannen van eer, zoo weinig mannen van karakter te vinden.

Welk figuur moeten, na al wat tusschen de scheiding en de weder bijeenkomst der Kamer is voorgevallen, deze ministers in de Kamer maken? welk figuur maken zij in het land? welk een voorbeeld geven zij aan de natie, die steeds eerlijkheid als eene der grootste deugden gehuldigd en nog niet geleerd heeft tusschen particuliere en publieke eerlijkheid te onderscheiden?

Eén der ministers, één der hoofdmannen, het hoofd van het departement van huishouding, dat het meest in het dieper in ons politiek leven ingrijpt, dat, met den dag, meer en meer het middenpunt van ons nationaal bestaan wordt, vindt zich verpligt heen te gaan. De Kamer, die hem doet vallen, geeft hem de getuigenis na, een eerlijk en opregt man te zijn. Het Hoofd van den Staat betreurt zijne verwijdering. Echter hij gaat, aarzelend, onwillig, met loome schreden, maar toch — hij gaat? Waarom? Omdat het der Kroon, omdat het hem gebleken is, dat zijn stelsel eene politieke onmogelijkheid geworden was.

En ging dit stelsel, ging deze politieke onmogelijkheid, waarmede de ministers homogeen waren, waartoe zij «eendragtig medegewerkt" hadden, hen niet evenzeer aan, als het den heer Rochussen aanging?

Er was er één, die meende dat het hem aanging. Eén minister, wiens begrooting met algemeene stemmen was aangenomen, was constitutionneel genoeg, in de nederlaag die den minister van Kolonien, die het regeringsbeginsel der koloniale autocratie trof, eene nederlaag van het Ministerie te zien. Ook hij ging heen.

Wat hield de overigen terug, zijn voorbeeld te volgen? Wij begrijpen, dat men eenen exceptionelen man vindt, die de noodzakelijkheid om een beginsel te hebben volstrekt niet inziet, die opstaat als een autocraat en in bed staat als een liberaal, maar zeven dergelijke staatskunstenaars in eenen hoop bij elkander te vinden, verraste ons. Of heeft de Premier al de zonde op zijn eenig hoofd genomen, en meenen de overige ministers dat alleen hij die het doet, de schuldige en verantwoordelijke man is, niet de persoon die het lijdt of willoos toelaat?

Komt de geroemde «eendragtige zamenwerking" dus alleen neder op het werken van den Premier en het met hem zamen zitten der overigen? Bestaat de homogeniteit van het ministerie alleen in eendragtige niet homogeniteit? Doch bestaat dan ook dit zoogenaamde «ministerie" inderdaad niet uit één minister en acht commensen? En hadden wij dus geen regt, toen wij onlangs zeiden: *Het ministerie* is eene fictie, maar de heer van Hall is eene werkelijkheid?

(*O.*)

Het *Bataviaasch Handelsblad* bevat in zijn algemeen overzigt o. a. het volgende:

Wanneer wij een onpartijdigen blik werpen op de geschiedenis van Nederlandsch Indie in den thans afgeloopen jaarkring, dan hebben wij geen reden om met de regering op den van alle opzigten bevredigenden toestand dezer bezittingen" roem te dragen. Wij zien, het is zoo, met vreugde het oproerige Boni overmeesterd en de uitstekende wijze waarop het Nederlandsch Indische leger zijn ouden roem gehandhaafd heeft,— maar wij zien ook met diep leedgevoel de moorden van Bandjermassin nog ongewroken, en de onmagt onzer wapenen, om de hoofdschuldigen aan die misdrijven en hun aanhang ten onder te brengen. Wij bewonderen den moed en de volharding door onze officieren en manschappen op Borneo ten toon gespreid, maar wij zijn genoodzaakt te erkennen, dat een bijna gelijke moed en een niet mindere volharding des vijands daartegen overstaan, dat het einde van den krijg, die reeds zooveel kostbaar bloed en zooveel opofferingen gevorderd heeft, nog niet is te voorzien. — Wij vernemen met dankbaarheid de tijdingen van gewenschte rust, waarmede de besturen der buitenbezittingen gewoon zijn ons te laven, maar de gebeurtenissen op Ceram hebben ons nog onlangs getoond, dat die rust niet overal op zeer hechte grondslagen gevestigd is — De verijdeling der zamenzwering van vreemde militairen te Djokjokarta, Samarang, Ambarawa en elders vervult ons met erkentelijkheid jegens het Opperwezen en jegens hen, wier energie en goed beleid het kwaad wisten te stuiten, maar wij mogen ons niet verheelen, dat de oorzaken van dit kwaad nog grootendeels zijn blijven bestaan, dat de zoo dikwijls voorkomende zelfmoorden een treurig bewijs zijn van den geest van misnoegdheid, die onder de vreemde troepen blijft heerschen, en dat het aanvankelijk slagen van één wanhopig plan de vreesselijkste onheilen na zich slepen zoude.

INGEZONDEN.

Verslag van het verhandelde op het XVe. Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres

II.

Slaan wij nu een blik op hetgeen de eerste afdeeling bevat, (pag. 5—9).

AKKERBOUW. VEETEELT. ZUIVELBEREIDING.

De nummers die in deze afdeeling tot 49 doorloopen, zijn meest alle alleen voor Europeschen landbouw geschikt. Meermalen komt daar het woord: *„mest"* in voor en waar de Staat- of Landhuishoudkundige slechts de herinnering aan die belangrijke stoffe ontmoet, daar zoekt hij de nuttigheid er van al meer en meer op te sporen en het hooge voordeel er van, het volk duidelijk te maken.

Mest en *bemesting* is zoo oud als de vorming van de stof; waar ooit een vormelijke aanvang bestond, sloper verwisseling en afscheiding oogenblikkelijk in de zamenvoeging. Het geheel, was niet anders dan een scheikundig proces, dat weder in zich duizende scheikundige werkingen bezat, om door eene voortdurende omzetting van stoffen en krachten, het geheelal voor éénheid te vrijwaren, want, *waar eenheid zoude kunnen geboren worden, zoude het eeuwige graf gevestigd zijn!*

Geen deel in de schepping, tot de microscopische *Moleculen* toe, of het tracht in zijn bewegingen den ingeschapen vorm volgens de algemeene scheppingswet, te behouden, *dierlijk* — door zijn *negatiren* toestand, met een meer ontvangbaren *negatiren* toestand te vermengen en een blijvend *positief* daar te stellen, in *andere stoffen*: door voeding en herstel van het versletene en afgescheidene. Gaan er dus ook (schijnbaar) onderdeelen verloren, die schijnbaarheid rust op de dwaling van ons gebrekkig zien, want werkelijk kan er niets verloren gaan. Dáár, waar aan dat altijddurend voortwerkend proces de kracht hergeven wordt, door het aanbrengen van die behoeften die tot volkomenheid van de werking noodig zijn, zal niet alleen de algemeene stof in dezelfde hoedanigheid blijven bestaan, maar die stof zal versterken en veredelen, — zoo is het met het dier (in algemeenen zin beschouwd) met de plant, met de aarde, enz.

De bemesting van den grond, veel minder het onderzoek en de studie der menigte verschillende bemestingen, naar den natuurlijken toestand van het landbouwend product, heeft in *Suriname* niet alleen geen burgerregt kunnen verkrijgen, maar de Surinaamsche *grondeigenaar* en *planter*, spot er mede; daardoor wordt de onschatbare waarde, die zoo gemakkelijk te verzamelen was en zoo nuttig aan te wenden zoude zijn, bejammerend verkwist.

Meermalen hoorde ik in een kring van brave Kolonisten, die vermeenden eenige Landbouwkundige kennis te bezitten en wien deze kennis, wat planten en oogsten betrof, werkelijk niet te ontzeggen was spreken, hoe zeer zij het prezen in Dr. SARPHATI, dat hij door zijne volharding, trots de spot en den zich zelven vernederenden *hekel*, *Nederland* en *Amsterdam* zoo nuttig was. — Maar, vroeg de verder denkende in dien kring:

„Waarom volgt *gij*, *zijn* voorbeeld niet?"

„Waarom legt *gij* U niet op de Landbouwkundige Wetenschappen toe?"

„Waarom bestudeert *gij* niet trouw de *„Volksvlijt"*, de *„Economist"* en zoo vele Maandschriften, die U hoogst nuttig, vooral voor-

deelig zouden zijn? dan ging eene algemeene bespotting in dien kring op en durfde de een misschien niet voor dat gevoelen uitkomen, hij wierp toch de schuld op den dubbelzinnigen toestand van een *Planter* (Directeur) die zoo slaafsch gebonden is aan de magt eens *Administrateurs*, dat hij kans zoude hebben bij de eerste proef door het „*gezond verstand*" aangespoord, als gek te worden uitgekreten en zijne *demissie* te krijgen. — 2o. daarop, dat *Suriname* grond genoeg heeft, en dan de grond zoo vruchtbaar uit zich zelven is, om elke zorg voor bemesting te laten varen. Een derde merkte zeer naïf (?) aan, „dat boeken bij de Surinaamsche planterij juist zoo veel waarde hebben, als de kat bij de melkkan! 'T IS STERK IN 1861!!...!...!...!

Ziedaar den geest des planters in 1861 te *Suriname*. Ziedaar een der kankers, die de Kolonie (al weêr uit de slavernij ontstaande) ten gronde zal rigten. Ziedaar de reden dat het voedsel verkeerd, ongezond en duur is, en tevens dat elk ander hulpmiddel om dit volksvoedsel te verbeteren, verzuimd wordt!

Werpen wij een blik op het bejammerend verkwisten van *arbeid*, *tijd* en *geld*, uit deze verkeerde handeling gesproten.

Vooraf echter een *anecdote*, die wereldberoemd geworden is, en die den *Noord-Amerikaanschen* planter wijs gemaakt heeft, tot zijn eigen nut en voordeel, en hem, nu nog altijd het hoofd doet ontblooten, als er van den edelen FRANKLIN gesproken wordt.

„FRANKLIN had het *gipsen* (*) der landerijen en bouwvelden in Europa gezien, en daar bij het zeer voordeelig vond, zoo trachtte hij het ook in *Amerika* in te voeren.

Gelijk het nu gewoonlijk met alle nieuwe uitvindingen en inrigtingen gaat, zoo ging het ook hier mede; de nieuwe wijze van bemesting had met duizend moeijelijkheden en vooroordeelen te kampen. Niemand wilde er geloof aan slaan, dat *één* zak van deze stof de wonderen kon te weeg brengen, welke FRANKLIN beloofde, — men glimlachte, en liet het zoo als het was.

FRANKLIN nam nu een ander middel te baat, en koos zich een langs een berg gelegen stuk grond uit, waarop hij in reusachtige letters strooide

DE WERKING VAN HET GIPS.

Hoe verwonderd waren de Amerikanen, toen de planten op de bestrooide plaatsen *zóó* in het oogvallend opgroeiden en het geschrevene binnen korten tijd *zóó* sterk te voorschijn kwam dat iedereen het lezen kon, toen waren de Amerikanen overtuigd van de buitengewone waarde van deze bemesting, en verstandig als zij zijn, voor wat het algemeen belang betreft, volgden zij de *rede* in de schoone les gegeven op. (*)

„*De grond is hier ryk genoeg, wij behoeven geen mest!*"

Ziedaar het bedroefde *argument*, zoo voortdurend aangevoerd. — Toegestemd dat het *juist* is, zoo zal ieder toch zeker overtuigd wezen, dat wanneer het *dier* geen voedsel krijgt, het vergaat — dat wanneer de *plant* geen voedsel uit den grond kan trekken, zij verkwijnt, ontaardt, sterft — en wanneer de *grond* voortdurend door herhaalde aanplantingen van datgene beroofd wordt, waardoor de plant leven behoudt, bloeit en vruchten draagt en niet weder door *mest* hersteld wordt, hij zeker reeds bij de tweede planting van het zelfde gewas, niet meer bij magte is datgene te schenken wat hij bij de eerste planting schonk! — Zoo hoort men hier dan ook, van de meerdere en betere productie van de suikerriet-stof 1e. 2e en 3e. krop en zoo afgaande allengs verminderen, terwijl bij eene juiste bemesting (dit heeft de wetenschap duidelijk en onomstootelijk bewezen) de grond verbeterd; de plant veredeld, de vruchtzetting sterker en van volkomener kwaliteit wordt.

Wij zullen hier niet, alweer van het afschuwelijke spreken dat in deze kolonie heerscht en ons vernielt — noch op dit oogenblik een blik werpen op de *koffij-plantaadjes* die verlaten (?) worden, omdat er geen product meer kan worden gemaakt, terwijl op *Java* in plaats dat de productie bij dezelfde hoeveelheid boomen vermindert, zij wonderbaarlijk vooruitgaat; — maar wij vragen alleen of het niet aan dolheid grenst, te verwachten dat landerijen die jaren aan jaren productief zijn geweest, en nooit bemest zijn geworden, nog steeds product zullen geven? — dat boomen die nooit veredeld noch gekruist zijn door het aanvoeren van nieuwe planten — die bijna tot hagen misvormd — allengs meer behoefte hebbende aan de voedende grondstoffen en die door den al meer en meer uitgemergelden grond, zich met al minder en minder moesten tevreden stellen, dat die boomen, niet zouden verzwakken, ziek worden, kwijnen en eindelijk sterven..?

Die plantaadjes vroeger zoo onschatbaar rijk, zijn *alle* vergaan of bijna vergaan — want o gruwel!!! *zij* moesten niet alleen ten offer gebragt worden aan den *Suikervloek*, maar zoo vele honderde menschen, die daar arbeiden zijn moedwillig door het onmenschelijk overbrengen naar die Suiker-plantaadje gedood!!!

Welke kolonist is er? Welk Administrateur alhier of in Nederland woonachtig; leeft er die deze mijne *beschulding van menschenmoord* door het niet zorgelijk genoeg overbrengen van slavenmagten, van koffij- en katoen-plantaadjes naar Suiker-effecten, openlijk durft betwijfelen of bestrijden? Geen! want de kerkhoven dier plantaadjes zouden te gemakkelijk tot bewijs strekken. De geschiedenis van zoo vele dier plantaadjes zijn te gemakkelijk klaar en duidelijk het nederlandsche volk voor te leggen; — de geschiedenis waar niet alleen *eene* enkele bezweken slavenmagt maar waar vijf-zes, acht en meer in voorkomen, staat bij ons volkomen bekend en zie IK daar ook een gebrek aan kennis, aan doorzigt en eene onvoorzigtigheid aan de zijde van den kolonist zelven in, — ik zie er eene groote ligtzinnigheid en zorgeloosheid, van vroegere *Surinaamsche besturen* in.... en Nu?

Dan dat alles is geschied ten ondergang der kolonie en ik ontdek niet, dat er nog de *minste* poging wordt aangewend, om zelfs den weg te zoeken, die tot verbetering leidt. Is de ruwe schijn er nu ook zoo wat van af, het geheel is even erg als vroeger en wat bedroefder is, de maatschappij, en de middelen waardoor zij bestaan moet krimpen allengs maar, met sterke schreden in, en de kolonisten verarmen bij den dag.

W. E. H. WINKELS

(*Vervolg hierna*)

(*) *Gips: Zwavelzure kalk op de velden gestrooid, verbindt zich met de aanwezige amoniac, waardoor verhinderd wordt dat de zwavelzure amoniac in de atmospheer ontsnapt*

(*) *Getrokken uit het Evangelie der Natuur 3e. boek; blikken in het plantenleven, pag.* 67-68.

SCHEEPSTIJDINGEN

UITGEKLAARD.

Den 8sten. het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, naar Amsterdam, lading: 378 vaten Suiker 536,243 pond, 1 vat Arrowroot 135 pond, 50 balen schoone Katoen 17,695 pond, 10 vaten Melassie 1470 gallons, 77 balen Cacao 15,365 pond, 765 pond oud Lood en 1081 pond oud Koper.

VERTROKKEN.

Den 7den, de Fransche Oorlogschoener *Pourvoijeuse*, naar Cajenne.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. H. D. van Wijk, adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 10 dezer.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H*. Degenhard. Sluit 19 dezer.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels. Sluit 26 dezer.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jz.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Stad Leeuwaarden*, kapt. *D*ijk. adres bij H. *D*egenhard.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Suriname*: Mevrouw de Wed. Palthe Wesenhagen, Mevrouw de Wed. Rule geb. Williams, de Heeren Geveke en Echtgenoote, A. Aletrino, de Militair M. Hoffman en de minderjarige E. J. IJvel.

Binnenlandsche Berigten.

Aanzoek van Vrijgeving.

Den 5 April 1861.

Van de slavin Louisa, geboren in 1819; wier moedersnaam onbekend is, Florentina Petronella, geboren in 1835, Carolina Adolphina, geboren in 1840, Augusta Bouquet, geboren in 1842, Romeo William, geboren in 1845, en Juliette, geboren in 1850, kinderen van Louisa, en Paulus Louis, geboren in 1860, zoon van Augusta Bouquet, allen toebehoorende voor den vrijdom aan W. P. Donker.

Van de slavin Elisabeth, geboren in 1817, wier moedersnaam onbekend is toebehoorende aan L. van Vogt (nu boedel).

Van den slaaf François, geboren in 1841, zoon van Sarantje, toebehoorende aan F. Fomm nom. ux.

Van het slavenkind Constantijn, geboren in 1855, zoon van Amerensie, toebehoorende aan M. J. Zschuschen (nu boedel).

Van het slavenkind Frederik, geboren in 1859, zoon van Betje, toebehoorende aan A. P. Groenhout.

Transport.

Den 8 April 1861. F. J. Kenswil voor twee derde aandeelen en U. Kenswil voor een derde aandeel, aan J. W. G. Braumuller, van het Huis en Erf aan de *Graven* of *Soldatenstraat*, N. W. La. B No. 30, O. W. La. D No. 34.

Paramaribo, den 8 April 1861.

Het aanslag-Register der Contributie schuldigen over dit jaar in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geïnformeerd dat hetzelve, van heden af gedurende *acht* dagen ten kantore van den Kwartiermeester ter inzage is liggende.

Paramaribo, den 2 April 1861.

Advertentiën.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.